

Gospodarske stvari.

Kako naj se kokoši krmijo?

Kokoši se redijo po največ iz treh vzrokov: prvič da bi nanesle gospodinji obilno jajec, drugič, da bi dale dobro pečenko in zadnjič, da bi se ohranilo to ali ono plemo čisto, da bi se ne zmešalo z drugim. Tretjega namena se pač kmetovalec navadno le redkokdaj poprime. Na to gledajo v prvi vrsti le večji gospodarji, da imajo čisto plemo bodisi za domačo rabo ali za prodajo, da oskrbljujejo z njim druge posestnike. Nadalje so se osnovala tudi posebna društva, ki gojijo razna plemena ter je ohranjajo čista, nepomešana.

Da bi se kokoši močno redile, na to se navadni kmet tudi ne ozira kaj posebno, za to skrbijo že drugi, ki s perutnino barantajo. Naši kraji še celo ugodni niso za take kokoši, ki bi prav veliko in mastnega mesa imele, ker je tukaj prehladno. Te se le bolj v v južnih krajih gojijo, na Italijanskem in južnem Francoskem ter onod razpošiljajo po svetu.

Kar je pri kokoših za naše gospodinjne prave imenitnosti, so jajca, ki se še vedno tako razpečajo, da je vredno, rediti v to svrhu nekaj kokošij. Za jajca pa ni vsaka kokoš ednake veljave, kar že naše gospodinjne iz lastne skušnje precej dobro vedo in za to se le rajši ozirajo po takem plemenu, ki rado nese.

In če se dvorišče res preskrbi s takimi kokošmi, se to ni vse; mora se tudi skrbeti, vestno skrbeti, da dobiva perutnina svojo klajo v primernem redu in v pravi meri ter da je pred vremenom zavarovana. Po zimi morajo imeti kokoši suh, svetel in dovolj topel hlevček ali pokrit prostor. Kadar je zima prehuda, ne smejo se pod milo nebo spuščati. (Konec prih.)

Sejmovi. Dne 7. marcija v Poličanah (za svinje). Dne 9. marcija na Pilštanju, Vidmu in v Tilmiču. Dne 10. marcija v Št. Juriju ob Taboru, v Št. Jakobu v Dolu, v Strassu, na Spod. Polskavi, v Kostivnici, Kapelah in Orešju. Dne 11. marcija v Imenem (za svinje), pri Sv. Magdalen v Mariboru (tudi za konje) in v Vitanju. Dne 12. marcija v St. Juriju ob južni žel., v Selnici ob Dravi, v Št. Lovrencu na Dravskem polju in na Bregu pri Ptuj (za svinje).

Žitne cene v Mariboru od 22. do 29. februarja. Po hektolitrih: pšenica 5 fl. 55 kr., rž 4 fl. 90 kr., ječmen 4 fl. 30 kr., oves 3 fl. 30 kr., turšica ali kornica 4 fl. 30 kr., proso 4 fl. 50 kr. in ajda 4 fl. 60 kr.

Dopisi.

Iz Gornje Radgone. (Okrajni zastop.) Za trdno smo mislili, da bodejo to leto naši možje podrl nespametno ravnanje Bračkovcev. Toda izmed 48 občinskih glasov je samo 19 stanovitnih ostalo. Vsi drugi so sramotno odpali. Pred volitvijo so v roke segali, pri kupici Kurbusovega vina pa so besedo požrli in niso se sramovali glasovati tako, kakor sovražniki slovenskega naroda. Celo jurjevska fara, ki ima toliko znamenitih slovenski mož, je slabo bila zastopana. Imena znamenitih odpadnikov so: Knez Jurij iz Dragotincev, Matjašič Valentin iz Galušaka, Topolnik Anton iz Kralovec in njegov pomagač Ciproš, Irgolič in Ploj Matjaš iz Zbi-govec, Zorko Franc in Kreft Jožef iz Grabonoš. Celo jurjevski Lukovnjak se je pomešal med izdajalce. — Strela udri iz vršine — Izdajalce domovine! — Vam pa možje slovenski, ki ste stanovitni ostali, ki ste po-

kazali, da imate v glavi pamet in srce na pravem kraju, kličemo: Ostanite taki junaki, poštenjaki, kakor ste se skazali na dan volitve. Vi se lahko ponosno povsod pokažete, izdajalci pa se bodejo skrivali. Vino iz Bračkovega polovnjaka jih je zmotilo. Ali prišel bo čas, ko se bodejo britko kesali; vi pa slovenski možje bote rekli: Taki smo bili in taki ostanemo. Tudi Bračkove slave bo kmalu konec! Pazite dobro, kaj nam bo prinesla bližnja bodočnost! Jurjevčan.

Izpred Huma pri Ormožu. (Okrajni zastop.) Gledé na dopis v vašem cenjenem listu, št. 8. prosim, sprejmite sledeči popravek: Ni res, da bi pri občnem zboru dne 30. decembra 1895 bil jaz podpisani načelnik poročal o prošnjah občinskih doklad; o tem je poročal g. odbornik in moj namestnik Franc Hanželič. 2. Ni res, da bi se bil g. odbornik Š. proti zahtevi občine kogske (80 %) in brebrovniške (35 %) oglasil; res je temveč, da v okrajnem odboru ni nobenega odbornika »Š.«; res je nadalje, da je načelnikov namestnik, g. Hanželič, kot poročevalec sem predlagal znižanje previsokih kogskih doklad, katere so se od 80 % znižale na 40 % in sicer soglasno; res je pa tudi, da je g. zastopnik J. Šinko med drugimi tudi se oglasil za znižanje doklad, katero se je pri obč. brebrovniški izvršilo od zahtevanih 40 % na dovoljenih 35 %. 3. Ni res, da bi bil okrajni zastop l. 1894. sklenil središko cesto z racepanim kamnom ali prodecem nadelavati; res je pa, da se je za središke ceste vsikdar izdražbal dravski prodec za navažanje; res je, da je ta prodec navedno okrogel, pa ne z blatom zmešan. Res je nadalje, da je za središke ceste od okrajnega odbora po stari šegi, kakor tudi za druge okrajne ceste, izvoljen in od odbora nastavljen cestni nadzornik, sedaj g. Robić, (pred njim g. F. Kolarič) kateri ima, kakor nadzorniki drugih cest, nalogo in dolžnost skrbeti: a) da se blatni pesek na cesti ne vozi, b) da se prodec o pravem času navozi in navožen v prizme spravi in da se v priličnem času na cesti razgrne; njemu gre nadzorništvo nad cestarji njegovih cest; le proti njegovemu potrdilu, da je od nadzornika v redu navožen prodec prevzet, se voznikom voznina izplačuje. Središčani so si torej sami krivi, ako njih občinstvo pri Fridrihu in še kje indi blato gazi, ker to ni nikakor res, da bi dravski prodec samo blato proizročeval; okrajni zastop si prizadeva z velikimi stroški dravski prodec pridobivati za druge ceste ormoškega okraja, na pr.: za cesto Ormož-ljutomersko in je vesel, ako je zima ugodna, da si ga iz Drave po zimi spravlja; pritožbe dopisnika so torej popolnoma neosnovane; osnovana pa je želja dopisnika, naj se kimovci v odločne narodne može spremene, potem ne bodo središki zastopniki okrajnega zastopa se več vezali z nemško ormoško stranko, kakor so to opetovano delali pri zadnjih volitvah, kjer so proti večini sedanjega okrajnega zastopa z Nemci sodelovali.

Okrajni načelnik: Venedig.

Iz Ribnice. (Nesramnost nemškutarije). Slovenska zmaga ne gre nemškutarjem iz glave. Kar niso prej storili s šuntanjem proti čast. duhovščini in posameznim Slovincem, to hočejo popraviti sedaj z dopisovanjem v »Marburgerci«. Zadnji dopis od 24. sveč. iz Ribnice je pisan tako lažnivo in hudobno, da lahko trdimo: Dopisnik je dosti hlač raztrgal v šoli, da se je naučil takó lagati, ali manire se ni naučil. Pravljica njegova o tepežu g. Sch. s kmetom Zaveršnikom je taka, da se laž kar sama otiplje. Kar kvasi dopisun o župnikovej stranki in delovanju č. gg. duhovnikov, pač pred celim poštenim svetom opravičuje le postopanje naše stranke, kjer se je združilo vse, kar nosi pamet v glavi. Več nego kakšna koli agitacija, nas pa je k temu silila surovost in divjanje nasprotnikov.